

ПОСТАТІ, ПОДІЇ, ПОВІДОМЛЕННЯ

ДО ЮВІЛЕЮ ПРОФЕСОРА ЙОСИПА СВИНКА

Йосип Михайлович Свинко народився 2 жовтня 1934 р. в селі Ямна Долішня Перемишльського повіту (Польща). У жовтні 1945 року переселений в УРСР, в село Лошнів Теребовлянського району Тернопільської області. У 1958 році закінчив геологічний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка, здобувши кваліфікацію інженера-геолога-розвідника рудних корисних копалин. Два роки працював на виробництві: спочатку в Одеській геолого-розвідувальній експедиції, а згодом – у науково-дослідному секторі Львівського державного університету імені Івана Франка. Восени 1960 року був запрошений на посаду старшого викладача Кременецького державного педагогічного інституту, який у 1969 році переведено в м. Тернопіль. У цьому інституті пройшов шлях від старшого викладача, доцента до професора.

Аспірантуру закінчив без відриву від виробництва при кафедрі загальної геології Львівського державного університету ім. І. Франка (керівник – доктор геолого-мінералогічних наук, професор Д. П. Резвой). В 1968 році успішно захистив кандидатську дисертацію на тему «Неотектоніка північної частини Поділля».

Обирався заступником декана та деканом природничого факультету (1969-1973 рр.), був ініціатором створення Тернопільського відділу Українського географічного товариства (1972 р.) та географічного факультету (1990 р.). У 1982 році обраний завідувачем кафедри географії, а після її розділення на дві окремі кафедри (фізичної й економічної та соціальної) – завідувачем кафедри фізичної географії. На цій посаді працював до червня 2008 року. У 2008 році обраний на посаду професора кафедри фізичної географії, яка у 2013 році реорганізована у кафедру географії та методики її навчання. З квітня 2015 року – на пенсії.

Читав курси: «Загальна геологія», «Геологія з основами палеонтології», «Геологія з основами геохімії», «Новітня геодинаміка земної кори», «Неотектоніка та її відображення в рельєфі України», «Сучасні еколого-геологічні проблеми України», «Природнича географія Поділля», «Екологічна геологія», «Інженерна екологія», «Медична географія».

За час своєї науково-педагогічної діяльності ювіляр опублікував 468 наукових та науково-методичних праць, у тім числі: 10 монографій (одноосібних та у співавторстві), 11 підручників та посібників для вищої школи (5 із них з грифом МОН України, підготовлених у співавторстві з М. Я. Сивим), 3 навчальних програми, рекомендованих МОН України, десятки наукових статей та більше 150 тез доповідей на наукових конференціях різних рівнів.

Коло наукових інтересів Йосипа Михайловича Свинка надзвичайно широке й охоплює різні напрямки географічної науки:

1) геолого-геоморфологічні дослідження (понад 80 наукових статей, розділів до колективних монографій та тез доповідей):

2) інженерно-геологічні дослідження (матеріали викладені в одній колективній книзі та декількох статтях);

3) дослідження ґрунтів (14 наукових статей і тез доповідей). У більшості з публікацій висвітлено результати науково-дослідних робіт, які проводилися на кафедрі у 80-х роках минулого століття за госпдоговірними темами з участю кандидата сільськогосподарських наук, доцента Д. І. Ковалишин;

4) охорона природи, раціональне використання природних ресурсів та екологічне виховання студентської молоді (понад 50 наукових статей та тез доповідей);

5) геологічна і географічна освіта та популяризація географічної науки (близько 50 статей та тез доповідей);

б) дослідження внеску західноукраїнських вчених-геологів і географів у вивчення рідного краю та загальний розвиток наук про Землю (близько 30 статей) про українських вчених, яку можна виокремити під загальною назвою «Забуті імена». Це наукові розвідки про геолога Юліана Медвецького, природодослідників Івана Верхратського та Миколу Мельника, геолога, географа та археолога Юрія Полянського, географів Володимира Кубійовича та Івана Теслю, геолога і географа Івана Олексичина та інших, які уславили вітчизняну і світову науку.

Крім цього, Й. Свинком опубліковано низку статей-спогадів про своїх вчителів, викладачів Львівського державного університету ім. І. Франка, а саме: Є. К. Лазаренка, Л. І. Колтуна, Б. В. Мерліча, В. О. Горещького, Л. М. Кудріна, К. І. Геренчука, П. М. Цися та ін.

Він є автором 19 статей в «Географічній енциклопедії України» та понад 100 статей в «Тернопільському Енциклопедичному словнику». Ним опубліковано також серію науково-популярних книг з геології та палеогеографії Тернопільської області: «Цікава геологія Тернопілля», «Цікава палеонтологія Тернопілля», «Геологія міста Тернополя та його околиць: інженерно-геологічний та екологічний аспекти», «Геологія та рідкісні мінеральні утворення Тернопільської області», «Геологічна будова, палеогеографія та геологічні пам'ятки Тернопільської області» та інші (співавтори: науковий співробітник університету Ватерлу (Канада) О. В. Волік, доценти кафедри географії та методики її навчання П. М. Дем'янчук, С. В. Гулик та Б. Б. Гавришок, вчителька ЗОШ № 10 м. Тернополя Б. Б. Гдаль).

Йосип Свинко проводив активну рецензійну та редакторську роботу (був членом редколегії наукового часопису «Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія: Географія» та щорічника «Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє»). Був членом спеціалізованої вченої ради К.35.051.15 у Львівському національному університеті імені Івана Франка, опонував та рецензував дисертаційні роботи.

До заслуг ювіляра належить також створення ним геологічного музею (1991), незмінним керівником якого він був до 2015 р.

Упродовж своєї 55-літньої науково-педагогічної діяльності Йосип Свинко долучився до підготовки кількох тисяч фахівців-педагогів – учителів біології та географії. Під його керівництвом випускниками природничого та географічного факультетів підготовлено і захищено 3 кандидатські дисертації (Н. Б. Таранова, О. В. Волік, П. М. Дем'янчук) та біля 150 дипломних і магістерських робіт.

Наполеглива багаторічна праця ювіляра отримала достойну оцінку. За вагомий внесок у розбудову національної педагогічної освіти Й. Свинка було відзначено нагрудним знаком «Відмінник народної освіти УРСР» (1970), нагороджено Грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1986) та медаллю «Ветеран праці» (1986) за багаторічну добросовісну працю. У 2018 р. йому присвоєно звання дійсного члена Наукового товариства імені Шевченка. У 2020 р. удостоєний Почесної відзнаки «Гордість ТНПУ».

За активну участь в охороні природи вченого нагороджено грамотами президії Українського товариства охорони природи, президій Тернопільської міської та обласної організацій Товариства, Державного Комітету УРСР з охорони природи, нагрудним знаком «Відмінник охорони природи УРСР» (1982). У 1996 р. йому присвоєно звання почесного члена Українського товариства охорони природи, у 2004 р. вчене звання академіка Української екологічної академії наук.

За особистий вагомий внесок у зміцнення міжетнічних відносин в Україні та за її межами, за активну участь у розбудові демократичного суспільства, за збереження звичаїв та традицій свого народу нагороджений відзнакою Держкомнацміграції (2009).

Й. Свинко лауреат Всеукраїнської премії імені Сергія Подолинського (2002) та номінант премії ім. В. Лучаківського (2012).

За вагомий внесок у підготовку 3-томного енциклопедичного видання

«Тернопільщина. Історія міст і сіл» (був членом редакційної колегії) нагороджений Грамотою голови Тернопільської обласної ради (2014).

Йосип Михайлович є добрим прикладом для наслідування, прикладом самовідданого служіння науці, взірцем доброзичливого ставлення до людей, відповідальності та працелюбства.

У цьому році ювіляру виповнилось 90 років. З роси і води Вам, Йосипе Михайловичу, здоров'я й довголіття!

Вибрані праці

1. Природа Тернопільської області / за ред. К. І. Геренчука (співавтор). Львів: Вища школа, 1979. 167 с.
2. Природа Хмельницької області / за ред. К. І. Геренчука (співавтор). Львів: Вища школа, 1980. 152 с.
3. Геологія з основами палеонтології: підручник / Й. М. Свинко, М. Я. Сивий. Київ: Вища школа, 1995. 255 с.
4. Лабораторний практикум із геології з основами палеонтології: посібник / М. Я. Сивий, Й. М. Свинко. Київ: Віпол, 1997. 108 с.
5. Геологія: підручник / Й. М. Свинко, М. Я. Сивий. Київ: Либідь, 2003. 480 с.
6. Геологія: практикум: навчальний посібник для студентів географічних спеціальностей ВНЗ / М. Я. Сивий, Й. М. Свинко. Київ: Либідь, 2006. 248 с.
7. Нарис про природу Тернопільської області: геологічне минуле, сучасний стан / Й. Свинко. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2007. 192 с.
8. Ямна: знищене село Перемишльського краю / Й. М. Свинко. Тернопіль: Підручники і посібники, 2005. 192 с.
9. Межовий край у вогні (польсько-українські взаємини у 1944 – 1947 рр.) / Й. Свинко, Б. Лановик. Тернопіль: Воля, 2004. 340 с.
10. Ямна: знищене село Перемишльського краю / Й. М. Свинко. Тернопіль: Підручники і посібники, 2005. 192 с.
11. Травертинові відклади Поділля / О. Волік, Й. Свинко. Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. 144 с.
12. Західно-Подільське горбогір'я як географічний екотон: монографія / П. М. Дем'янчук, Й. М. Свинко. Тернопіль: Підручники і посібники, 2011. 208 с.
13. Екосистема зарегульованої водойми в умовах урбонавантаження: на прикладі Тернопільського водосховища / В. В. Грубінко, Г. Б. Гуменюк, О. В. Волік, Й. М. Свинко, Ф. М. Г. Маккарті; за ред. В. В. Грубінка. Тернопіль: Вектор, 2013. 201 с.

Проф. Мирослав СИВИЙ, доц. Петро ДЕМ'ЯНЧУК

ЧЛЕН РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ «НАУКОВІ ЗАПИСКИ ТНПУ. СЕРІЯ: ГЕОГРАФІЯ», ВИПУСКНИК СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ГЕОГРАФІЯ ТА БІОЛОГІЯ» ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ, ПРОФЕСОР ВАСИЛЬ БРИЧ ВІДЗНАЧИВ 60-ТИ РІЧЧЯ!

Брич Василь Ярославович – доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук, Заслужений економіст України, директор Навчально-наукового інституту інноватики, природокористування та інфраструктури Західноукраїнського національного університету.

Народився 1 жовтня 1963 року в с. Монастирець на Львівщині. Трудову діяльність розпочав з Тернопільського заводу “Оріон”, закінчив професійно-технічне училище. Після служби в Збройних силах вступив у Тернопільський державний педагогічний інститут, де і розпочалась викладацька кар’єра Василя Ярославовича.

В 1992 р. В.Я. Брич вступив до аспірантури Тернопільського інституту народного господарства (зараз – Західноукраїнський національний університет), де після завершення навчання продовжив викладацьку діяльність і працював викладачем, старшим викладачем, доцентом та професором.

У 2006 році очолив кафедру менеджменту, а з 2013 до 2018 рр. – проректор з науково-педагогічної роботи університету. З травня 2018 р. – директор Навчально-наукового інституту інноваційних освітніх технологій. У 2021 році підрозділ був реорганізований в Навчально-науковий інститут інноватики, природокористування та інфраструктури Західноукраїнського національного університету і Василь Ярославович продовжував його очолювати.

В 1996 році захистив кандидатську дисертацію на тему “Вдосконалення механізму регулювання регіонального ринку праці”. У 2000 р. вступив до докторантури Ради по вивченню продуктивних сил України НАН України (м.Київ). В 2004 р. в Інституті регіональних досліджень (м. Львів) захистив докторську дисертацію на тему “Трансформація ринку праці та її вплив на рівень життя населення”.

Учасник багатьох міжнародних наукових конференцій та семінарів. Проходив стажування в Дрезденському технічному університеті (2006), Каталонському технічному університеті (2009), стажування згідно проекту TEMPUS TESIS T_Jer 26193-2005. Був керівником і учасником міжнародних проєктів, зокрема «Synergy of educational, scientific, management and industrial components for climate management and climate change prevention» / «Синергія освітніх, наукових, управлінських та промислових компонентів для управління кліматом та запобігання зміні клімату» / CLIMAN (619119-EPP-1-2020-1-NL-EPPKA2-SVNE-JP програма Еразмус+, напрям «Розбудова потенціалу вищої освіти»); 101085491 — EEACCES — ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH «European experience of adaptation to climate change: concept of energy security» («Європейський досвід адаптації до змін клімату: концепт енергетичної безпеки»); 101085642 — SSEPRDS — ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH «Smart specialization: European practices of regional development strategy» («Смарт-спеціалізація: європейський досвід стратегії регіонального розвитку»). Є керівником проєкту

Національного фонду досліджень України «Впровадження кліматично-нейтральних інновацій в управління аграрним природокористуванням в контексті еколого-енергетичної безпеки України».

Підготував 30 кандидатів та чотирьох докторів наук. Працював у спеціалізованій вченій раді Донецького національного університету Д 11.051.03 (2008-2013 рр.), спеціалізованій вченій раді Одеського державного економічного університету Д 41.055.01 (2005-2008 рр.), заступником голови секції навчально-методичної комісії Міністерства освіти і науки України (2010-2012 рр.), заступником голови експертної ради з менеджменту і торгівлі Міністерства освіти, науки, молоді та спорту (2010-2013 рр.), заступник голови робочої групи з розробки Стратегії розвитку туризму в Тернопільській області (2015 р.), член регіональної комісії з оцінки та забезпечення проведення конкурсного відбору інвестиційних програм Тернопільської області, член спеціалізованої вченої ради Західноукраїнського національного університету Д 58.082.03 та Львівського університету бізнесу і права К 35.140.01, є одним із розробників значної кількості регіональних програм зайнятості населення.

З 2000 року – академік Академії економічних наук України. Автор патентів на винаходи і корисну модель: патент на винахід №103860 «Сонячний двигун» (2013 р.), патент на корисну модель №90863 «Сонячна батарея» (2014 р.), патент на корисну модель №87626 «Пристрій для отримання енергії від каналізаційних стоків» (2014 р.), патент на корисну модель № 97086 «Сонячна панель віконного блока» (2015 р.), патент на корисну модель №148073 «Спосіб захисту ґрунтів від ерозії» (2021 р.), патент на корисну модель №148072 «Спосіб рекультивациі сміттєзвалищ» (2021 р.) і ряд інших.

Автор більше трьохсот наукових робіт, в тому числі – більше 20 монографій Коло наукових інтересів вченого: ринок праці, рівень життя, соціальна політика, менеджмент персоналу, туризм, екологічні проблеми, розподілена генерація, енергоефективність. За сумлінну працю, значний внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів для національної економіки України Бричу В.Я. присвоєне почесне звання «Заслужений економіст України», нагороджений Грамотою Верховної Ради України (2019 р.), Грамотою Тернопільської облдержадміністрації (2013, 2015 рр.), Грамотою Тернопільської міської ради (2013 р.), Грамотою ректора Тернопільського національного економічного університету (2014, 2015, 2018 рр.) та Західноукраїнського національного університету (2022, 2023, 2024 рр.) відзначений Подякою Голови Державної фіскальної служби України (2017 р.), лауреат премії ім. В. Лучаківського Тернопільської міської ради (номінація – кращий науковець року).

Подальших Вам наукових звершень та реалізованих ініціатив, Василю Ярославовичу!

*З найкращими побажаннями,
Редакційна колегія часопису
«Наукові записки ТНПУ. Серія: Географія»*

ДО ЮВІЛЕЮ АНДРІЯ КУЗИШИНА

Весною 2024-го року відзначив ювілейну дату з дня народження член редакційної колегії «Наукових записок ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія: Географія», декан географічного факультету, професора кафедри географії України і туризму Андрія Кузишина.

Ювіляр народився 9 березня 1974 року в місті Калуш Івано-Франківської області в сім'ї службовців (мати – вчитель історії, батько – інженер гірничої служби). Навчався в школах № 3 і № 10 м. Калуша (закінчив із золотою медаллю). В сім'ї завжди культивувалась висока повага до освіти й знань, а також національних цінностей, так як багато членів родини були учасниками визвольних змагань середини ХХ ст. та були вивезені до Красноярського краю.

В 1990 р. Андрій Васильович стає слухачем курсів довузівської підготовки Тернопільського педагогічного інституту, а в 1991 р. вступає на географічний

факультет цього закладу вищої освіти, який закінчує з відзнакою в 1996 р., отримавши кваліфікацію «Учитель географії та історії» (керівником дипломної роботи був доцент кафедри географії України доцент Богдан Федунік).

Впродовж 1996-1999 рр. працював учителем географії, історії та правознавства в школах Калуського району Івано-Франківської області (Копанківська школа I-II ступенів, Томашівська школа I-II ступенів). Паралельно працював над підготовкою кандидатської дисертації при кафедрі географії України Тернопільського національного університету.

З 1999 р. освітньо-наукова діяльність Андрія Васильовича пов'язана з Тернопільським національним педагогічним університетом. Він пройшов шлях від старшого лаборанта кафедри географії України (1999-2000), асистента (2000-2004), доцента (2004-2022), професора (з 2022 р.) кафедри географії України і туризму (певний період кафедра мала назву географії України, краєзнавства і туризму).

З 2014 р. – дотепер – декан географічного факультету. За цей період суттєво зріс перелік освітніх напрямків (освітніх програм), за якими працює факультет, – поряд з факультетоутворюючими спеціальностями «Середня освіта (Географія)», «Екологія», «Туризм» започатковано і успішно функціонують освітні програми «Географія», «Гідрологія», «Ґрунтознавство, експертна оцінка земель та територіальне планування», «Міжнародний туризм та крос-культурні комунікації», «Просторова аналітика та територіальний розвиток громад і регіонів», – така широка палітра можливостей суттєво розшири спектр напрямків підготовки на факультеті (хоча й додала роботи викладачам вказаного підрозділу). Також було здійснено акредитацію з підготовки PhD-програми III го освітнього ступеня за напрямком 103 Науки про Землю.

Окрім того проф. Кузишин має викладацький досвід та здійснював фахову діяльність як керівник Центру євроінтеграційних студій та комунікацій Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка (2018 р. – донині), завідувач кафедри туризму та доцент кафедри туризму Галицького інституту імені В. Чорновола (м. Тернопіль) (2005-2010 рр.), викладач Центру доуніверситетської підготовки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка (2000 р. – донині).

Наукова діяльність Андрія Кузишина пов'язана із захистом в 1999 р. кандидатської дисертації за спеціальністю 11.00.02 – «Економічна та соціальна географія»; тема дослідження – «Науково-географічні основи управління обласним соціально- економічним комплексом (на прикладі Тернопільської області)» (науковий керівник – професор Ольга Заставецька). В 2021 р. за цією ж спеціальністю захистив докторську дисертацію за темою «Регіональний вимір соціально-політичних процесів: теорія, методологія та практика суспільно-географічного дослідження» (науковий консультант – професор Костянтин Мезенцев).

Тривалий час Андрій Васильович був залучений до атестації (підготовки) кадрів вищої кваліфікації як член спеціалізованої вченої ради при Чернівецькому національному університеті ім. Ю Федьковича (2012-2021 рр.), був членом акредитаційних комісій МОН в Київському національному університеті ім. Т. Шевченка, Харківському національному університеті ім. В.Н. Каразіна, Східноєвропейському (сьогодні – Волинському) національному університеті ім. Л. Українки.

Є членом редакційних колегій часописів «Магістерські студії географічного факультету ТНПУ імені В. Гнатюка» (головний редактор), «Вісник Тернопільського відділу Українського географічного товариства», «Наукові записки ТНПУ. Серія: Географія».

Професор Кузишин був ініціатором та членом організаційних комітетів з проведення міжнародних та всеукраїнських конференцій в Тернополі, Києві, Львові, Чернівцях, а також в Катовіцах, Гданську та Варшаві. Був запрошеним лектором в Економічному університеті в Катовіцах (2020) та Гданському університеті (2023).

Був організатором та учасником міжнародних стажувань в Словаччині та Польщі (2016-2023 рр.). Має позитивний досвід участі в міжнародних проєктах: 2020-2023– Mobility for learners and staff – Higher Education Student and Staff Mobility Inter-institutional agreement (Польща – Україна), 2019-2022 – IREX: Вивчай та розрізняй: інформедійна грамотність (Посольство Великої Британії в Україні; Посольство США в Україні); 2017 – Громадська ініціатива заради здорового довкілля в західній Україні Брауншвег (Німеччина – Україна). Проходив стажування за програмою Erasmus + на базі Гданського університету.

За авторства проф. Андрія Кузишина підготовлено понад 260 праць з проблем суспільної, а саме – соціальної та політичної географії, міжнародного туризму та історії туризму. Також слід згадати про суттєвий доробок в підготовці довідкових та допоміжних видань для підготовки до ЗНО/НМТ з географії (у співпраці з видавництвом «Підручники та посібники», м. Тернопіль).

Викладацьку та наукову роботу Андрій Васильович поєднує з громадською роботою та участю в професійних асоціаціях. Постійний член журі II-го та III-го етапу учнівської олімпіади з географії (з 2001 р.), член Українського географічного товариства (з 2005 р.; з 2016 р. – член вченої ради Товариства), Наукового товариства ім. Шевченка (з 2012 р.), член Національної спілки краєзнавців України (з 2017 р.), Всеукраїнської асоціації географів-суспільників (з 2021 р.), Наукової ради з туризму та курортів при Міністерстві економічного розвитку і торгівлі України (з 2016 р.), Обласної координаційної рада з питань туризму при Тернопільській обласній державній адміністрації.

За результативну наукову, освітню та організаторську діяльності проф. А. Кузишин відзначений Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2023), Нагрудним знаком Міського голови Тернополя (2021), Грамотою Міністерства освіти і науки України (2020), Подякою Міністерства освіти і науки України (2019), Подякою міського голови м. Тернополя (2020), Грамота Тернопільської обласної державної адміністрації (2015), а також грамотами та подяками Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Національного університету харчових технологій, Тернопільського обласного комунального центру туризму, краєзнавства, спорту та екскурсій учнівської молоді.

Редакційна колегія часопису «Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія : Географія» бажає проф. Андрію Кузишину подальших плідних напрацювань в царині освіти та науки, наснаги та бажання для розвитку факультету та нашого часопису!

РЕЦЕНЗІЯ

на монографію Вісьтак-Посівнич О.І.

Суспільно-географічні дослідження українських вчених Галичини у міжвоєнний період 1919-1939 рр.: монографія: Львів: Література та мистецтво. 2023. 208 с.

Проблема розвитку суспільної географії на етапі глибокого вивчення вітчизняними вченими. Можна констатувати що відбулися якісні зміни у цьому напрямку. Однак цікавим залишається питання критичного аналізу постатей географів, які працювали на теренах різних країн, а географія України була у центрі їх досліджень, тобто виокремити певні ідеологічні навантаження через сучасні погляди. Тож монографія Вісьтак-Посівнич О.І. на тему: «Суспільно-географічні дослідження українських вчених Галичини у міжвоєнний період 1919-1939 рр.» є актуальною та виносить на поверхню глибинну проблематику, пов'язану із розвитком суспільної географії Галичини у 1920-1930 роках, куди в цей період внаслідок специфічних умов перемістився центр української географічної думки.

Майже довершеною видається концепція наукового дослідження, що зумовила його вимірною побудовою, поділ на шість узгоджених розділи. У першому з них авторка розглядає теоретико-методологічні та науково-інформаційні основи дослідження. Обґрунтовує значення теоретичних і методологічних засад дослідження розвитку української географії через призму принципової схеми історико-географічних студій та системи методів при якісній джерельній базі досліджень.

Другий розділ присвячений вивченню суспільно-географічних завдань у контексті системи дослідження метатеоретичних проблем та теорії регіоналізації.

У третьому розділі здійснено глибокий системний аналіз політико-географічних та геополітичних досліджень. Так, авторка розмірковує над обґрунтуванням політико-географічного положення, національної території та геополітичного місця України у концепціях про велепростірне господарство країни. За її слушною оцінкою вони були пов'язані з фундаментальним тоді викликом – географічного обґрунтування створення української національної соборної і незалежної держави.

Четвертий розділ монографії роботи концентрується на демо - й етногеографічних студіях, де авторка розкрила головні риси демографічної ситуації (зокрема динаміки, міграції, національного складу, розселення, проблем геоурбаністики та демографічного картографування.)

П'ятий розділ монографії повно та всебічно відображає виклики, пов'язані з економіко-географічних проблем і підходи до яких приклалися особливо економісти (В. Тимошенко, В. Садовський, Й. Шимонович та ін.). більшість праць міжвоєнний період присвячені географії промисловості та сільського господарства з галузево-статистичних позицій (В. Іваніс, Р. Димінський, Й. Шимонович, І. Фещенко-Чопівський, Є. Храпливий). Не лише важливим вбачається у дослідженні факторів розміщення, а також таких напрямків як антропогеографічний, галузево-статистичний та соціальний.

Закінчується монографія О. Вісьтак-Посівнич розглядом суспільно-географічного країно – і краєзнавства. Визначено, що більшість творів було присвячено Україні (В. Кубійович, В. Геренович, О. Степанів, І. Тесля, С. Яблонська, О. Кисілявська та ін.).

Можна визначити безумовно, що перед нами перша монографія історико-географічного характеру щодо систем проблем наукового дослідження антропогеографії в Галичині у міжвоєнний (1919-1939 рр.) період. Незважаючи на суспільні процеси у советській Україні, географічне ядро суспільної географії діяло на Заході України.

Щодо стилістики дослідження то воно є науковою. Заслуговує на увагу, логіка викладу матеріалу, а також самостійні висновки до кожного розділу, які ґрунтуються на власних глибоких і нестандартних переконаннях.

Не можна обійти увагою кількість досліджених джерел О. Вісьтак-Посівнич джерел (344), що вочевидь позитивно відобразилося на якості наукової праці та її результати.

З огляду на вищевикладене, є підстави зробити загальний висновок про те, монографія О. Вісьтак-Посівнич може бути охарактеризована як завершена, комплексна наукова робота, в якій закладено теоретичне підґрунтя для вирішення проблем історії географії.

В.о. завідувача кафедри туризму
Кандидат географічних наук, доцент
кафедри географії України і туризму
Тернопільського національного педагогічного
університету імені Володимира Гнатюка

Ярослав МАРИНЯК